

Az előfizetés ára:
 1883. januártól egész évre . 8 frt.
 fél évre . 4 frt.
 „ „ negyed évre . 2 frt.

PÉCS

A hirdetések ára:
 Négy hasábos petsor
 1-szer 6 kr.
 2-szer 5 kr.
 3-szor 4 kr.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr
 Nyilttérben egy sor 10 kr.

Politikai és vegyes tartalmu lap.

Megjelen hetenkint kétszer:
 szerdán és szombaton.

Szerkesztés: Mária-utca 1. sz.
 Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Egyes szám 10 kr.
 Kapható a Kiadóhivatalban, Valentin Károly könyvkereskedésében, Traub B. és társánál, Böhm M. könyvkötőnél Király-utca-

MAJLÁTH GYÖRGY elhunyt.

Rég volt a magyarnak szomorubb napja, nagyobb vesztesége, mint most. Nemzetünk egyik legjobb fiát, legkiválóbb alakját vesztette.

Többet élt a magyar az utolsó négy évtizedben, mint azelőtt négy évszázad alatt, s midőn emésztő harcok után halálos dermedés szállt tagjaiba, s egy félszázaddal előbb ébredezni kezdett, látta, hogy egész Európa halott körüle, csak ő maradt aléltnan, se élve, se halva, a kór lethargiájában. Élni, vagy meghalni: ez állott előtte, s bekövetkezett a nehéz korból üdülő legválságosabb időszak.

A Nemzetek Ura megsegített. Ugy akarta, hogy élve maradjunk. Mint választott népének egykor a válság nagy idején, támasztott nekünk is férfiakat, oly bőséggel és oly nagysággal, minővel azelőtt alig bírtunk valaha.

A nagyok egyik legnagyobbja volt székhelyi Majláth György.

Ott volt ő, midőn hazánk új életre ébredni kezdett, ott virrasztott kórágya mellett, leste lélekzését, s mint egy hős, ki felülemelkedve a mindennapi élet bajainak zavaró hatásán, csak a czélt, a nagy czélt méri tekintetével, úgy ő odaadta magát testtel-lélekkel, háritott minden bajt, mi a serdülő életre veszedelmes lehetne, megtett mindent, mi azt erősíteni képes. Legválságosabb pillanatokban, midőn a hazafiak jobbjai részben a hazából idegen hatalom által kivette, részben lenyügözve, a kétségbeesés megadásával nézték, hogy illeti a halál hideg ujjaival nemzeti létünket, ő kitarított. Ott volt mindig lankadatlanul, s volt idő, midőn hazánk sorsa az ő kezeibe volt letéve, s hogy milyen sáfárja volt ő a nagy kincsnek, mit a Történelem Ura kezeire bízott, azt megmutatta a következés. Birva Fejedelme kegyét, mint senki más, Önmagában testesítve meg hazája minden vágyát, így állott ő, mint összekötő kapocs azon időben, midőn a nemzetet Fejedelmétől ür választotta el, ür, melyet áthidalni képes ember még nem találtatott. Itt állott ő, mint óriás erős karokkal tartva össze Fejedelmi Ura s hazája ügyét, míg be nem következett a várva-várt idő, midőn ez ügyek összeforrtak, egygyé lettek örökre, szétválaszthatlanul.

A közelmúltban hazánk történetét, Majláth György neve kihagyásával megérteni, megírni képtelenség. És most!

E nagy életnek vége, leáldozott.

Leáldozott? Nem! A kitürkészetlen végezet úgy akarta, hogy ez élet erőszakos oltassék ki, mielőtt leáldozhatott volna.

Rettenetes, rettenetes!

Az ókor népei nagy nemzeti szerencsétlenségnek tartották, ha a Vesta tüze kialudt. Egy nemzet átka érte, ki e tüzet kialudni engedte.

Mi sors érje azt, ki a mi nemzetünknek e tiszta lángját erőszakosan kioltotta?!

Lapunk csütörtöki külön kiadásának táviratain kívül, még a következő sürgönyöket vettük:

Budapest. (Feladatott márczius 30. d. e. 10 óra 10 percz. Érkezett 10 óra 35 percz.) Erős nyomozás folyamatban. Huszárja elleni gyanu egyre erősödik. Budapest részvéte leirhatlan, király és királyné ő Felsegeik részvétüket táviratilag nyilvánították. Holttesten, arczon és kezeken erős védekezés nyomai látszanak. A temetés előreláthatólag több nap mulva fog bekövetkezni. Gyász küldöttségek több felől jelentkeznek.

Budapest. (Feladatott márcz. 30. d. u. 2 óra 5 perczkor.) Az országbíró hálósobájában, padlón fekve találtatott, keze, lába összekötve, nyakán hurok, szájában kendő betömve. Jobb alkaron bőr lehorzsolva tompa ütéstől, jobb tenyéren hús bevágva késsel. Jobb kézben lándzsaszzerű 20 centimeter hosszú vas.

Budapest. (Feladatott márcz. 30. délután 3 órakor.) Rendőrségnél rablógyilkosságot bizonyosnak tartják. Megvan a kés, mely a tenyér sebébe illik, egy szarvasbőr kesztyűt találtak Albrecht-uton, kettéhasítva, vérfoltokkal. Aranyóra és láncz, 3000 frttal telt tárcza hiányzik.

Budapest. (Feladatott márcz. 30. d. u. 4 óra 32 perczkor.) Beszterelés végleges megállapodás szerint, szombaton, márczius 31-én lesz, holttestet Nyitramegyébe, Zavarra szállítják, ott lesz a temetés.

Majláth György

Székhelyi Majláth György (atyja idősb székhelyi Majláth György, anyja Uzsovcics leány) 1816-ban született Pozsonyban. Szülei a nagytehetségű ifjút a leg gondosabb nevelésben részesítették, 22 éves korában már befejezte tanulmányait, s megkezdte politikai pályáját Baranya vármegyében. 1838-ban aljegyzőnek, 1839-ben másodalis-pánnak, majd követnek választották az 1839-iki országgyűlésre. Onnan hazatérve első alispánná, majd az 1843-iki országgyűlésen ismét megyei követté választották, hol már akkor figyelmet gerjesztettek korához képest feltűnő ismeretei, és meggyerő szerény modora. Alig volt nevezetesebb reformkérés, melyhez Majláth nagy hatással hozzá nem szolgált volna. Az országgyűlés lezajlása után ismét Baranyamegyében találjuk, mint a megye administratorát, hogy csakhamar hosszú tanulmány utra keljen Európa műveltebb országaiba. Németország, Holland, Franciaország, Anglia egymásután fogadták a mindent megfigyelő, éles szemű s még élesebb eszű magyar főúr látogatását, mely utazás közben, az az időszakban Európát mozgó eszmék és áramlatokkal jövén közvetlen érintkezésbe, itt szerzett eszméi kitörhetetlen nyomokat hagytak statusfőúrni lelkében. 1847-ben Baranyamegye főispánja lett, s az újra összeülő országgyűlésen nagy kitartással s gazdag tehetségeinek összes fegyvereivel szállott sikra Kossuth és pártjának törekvései ellen. Lelke mélyéből esatlakozva gr. Széchenyi István nézeteihez, minden alkalommal hangsúlyozta, hogy Magyarország elmaradt a művelt Európa megett, s ernyedetlen munkával kell a mulasztottakat helyre pótolnia, amidőn aztán önként, magától fog nagygyá és hatalmassá lenni. Mérsékletre intő szavai a lázban égő nemzet által meghallgatva nem lettek, s 1848-ban a forradalom feltartóztatlan árja, Majláthot, mint akadályt utjából félre tolvá, lezúgott.

A Bach-Thun féle időkben a közéletől visszavonult, de egy alkalmat sem mulasztott, hogy hazája alkotmányos jogait ne hangoztassa. Az 1851, és 1857-iki emlékiratok ezt bőven tanúsítják.

Tulajdonképeni politikai működése 1860-ban kezdődött, hol „a megerősített birodalmi tanács” küzdő porondján szállott sikra a magyarédek mellett, s magyar töredékével a birodalmi tanácsban csakhamar ki-
küzdte a vezérszeret. Liberalis gondolkozása és a történelmi-politikai egyéniséggel bíró Magyarország eszméje, s az alkotmányhoz való szívós ragaszkodás adtak Majláth kezébe hatalmas fogyerkeket. Az októberi diploma kibocsátásakor már Majláth nélkülözhetlen államférfi volt. E diplomában neki is nagy része volt, s ha az meg nem is felelt a nemzet jogos aspirációinak, nagy nyereség volt az mindenesetre a tíz évi előzményekhez képest, egy láncszem a történelemben, mely épen sikertelensége által átmenetet képezett a magyar alkotmány teljes visszaállítására.

Es hogy ez lebegett végezel gyanánt Majláth szemei előtt, azt kancellárságának története nyilván bizonyítja. Majláth kancellár, br. Sennyei főtárnokmester társaságában hazánkfiai közül is kevesek által értve, igazán csüggedte-ül látták munka után, melynek eredménye az 1865. évi december 14-iki országgyűlés egybehívása. Az itt mondott trónbeszéd a sanctio practica alapjára állott, elismerte a 48-iki törvények alaki törvényszerűségét, csak módosításukat mondta szükségesnek. A trónbeszéd tehát összevetve a „Verwirrungstheoriával” Majláthék fényes államférfi diadala.

A königgrüzi esata után Majláth tanácsával élt Ő Felsége, midőn Deák Ferencz Bécsbe hivatott, hogy a kiegyezés iránt a szükséges tárgyalások folyamathoz tétessenek, s Majláth teljes mértékben bírvá a Felsége bizalmát, a kiegyezési munkálathoz mint Ő Felsége bizalmi férfija küldetett, s midőn a kiegyezési mű több ízben már-már megszakadt, Majláth volt az egyedüli, ki annál szívósabb kitartással volt képes fel és lefelé a széthúzó erők közt az érintkezési pontokat újra meg újra feltalálni, s a kiegyezést előbbre vinni. Végre sikerült. Majláth, mint országbíró ezentul is megtartotta hazánkban elfoglalt statusfőrfi magaslátát, de erejét most már a változó viszonyokhoz képest érvényesítette. Mint a felsőház elnöke is megtartotta a két ház, avagy a kormány közötti különbségek merültek fel. Ő valóban a pártok és politikai hullámzások felett álló államférfi volt.

Egészségtelen állapotok.

Az épen most lefolyt siklósi képviselő választás vidékünk politikai életét egészségtelenek tünített fel. Nem szándékozunk ezuttal a baj részletes felsorolásába, s indokainak tárgyalásába bocsátkozni, fentartjuk ezt magunknak akkorra, mikor bevégzett tények a diagnózis megállapítására az időt alkalmasabbá fogják tenni.

Egyelőre azonban nem tartóztathatjuk magunkat két megjegyzéstől, és pedig:

Sajnálkozunk azon, hogy megyénk, bármilyen politikai elveket valló képviselőt küld is az országgyűlésre, nem a maga kebelében találta fel az alkalmas egyént, hanem egy szomszéd megyéből valót választott. Bármennyire legyünk is más nézetben a Baranya megyebeli függetlenségiakkal, azt még sem vagyunk hajlandók elfogadni, hogy közöttük a siklósi választó kerület alkalmas egyént ne találhatott volna. S ha mégsem talált, ez arra mutat, hogy nálunk az emberek hajlandóbbak személyes tekinteteket, rokon- és ellenszenvet a közügy rovására ápolni, s kevésbé hajlandók egymást becsülni, mint az egészséges közéletben megkívántató volna.

A második megjegyzésünk az országos szabadelvű pártra vonatkozik.

Ha felvesszük, hogy a siklósi függetlenségieknek nem volt jelöltjük, s rögtön az országos függetlenségi párthoz fordulva jelöltet nyertek, kit azelőtt nem is ismertek s most kések azt egyhangulag megválasztani s megis választják, s ezzel szembe állítjuk a szabadelvű párt magatartását, mely még képviselőjelölt felállításáig sem jutott el, lehetetlen az országos szabadelvű párt fegyelmezhetlenségét, aluszékonyágát, sőt teljes téltelenségét meg nem rónunk. Így nem jutunk zöld ágra. Kitartó szívósság és fegyelmezhettség nélkül, lanyhasággal még párt nem győzött soha, s lehetnek elveink még oly helyesek is, lehetünk az ellentérek vések veszélyességéről még úgy is meggyő-

A „Pécs” tárczája.

A csöndes ház.

— Irta: Orion. —

Lombos kert közepén, akácok árnyában áll a szőlőindákkal befuttatott kis fehér ház. Idylli kedves lak. A tornác ablakiban hónapos rózsák és rezedák illatoznak, s a falon szép festett kalitkában egy pár gerle bűg, kaczag; szerelmi daluk még a tornácra nyíló csipfűgöngyös vendégszobát is annyira betölti, hogy az oszonnasztat körül ülő vidám kis társaság alig érti meg miattuk saját szavát.

Az asztalfőn áll a alá kötött főkötőjében, a vuklira fésült hajjal, ódon divatu selyem ruhában a nagymamáska ül. Széke karján a nélkülözhetlen piros belésű bőrtáska lóg, melyen az évtizedek előtt elromlott zárt kis összekötő zsinag pótolja; e mellől kandikálnak ki a pamut gombolyagba szűrt kötőtűk s a nagy üvegű sárgaréz pápaszem.

A citromszinű abroszon nincs egy arasznyi üres tér, közepén fényes ezüst tálcán párolog az illatos kávé, a habos tejszín — mellette piramissá halmozva a puha foszlós kalács, kisebb-nagyobb tányérokön zöld levelkék közül mosolyog a császárskörte, zamatos baraczk s korai szőlő.

A rózsás arcú eleven házi asszony, s férje a higgadt, tudós tanár úr, most mind-

ketten csak a nagymamát kínálgatják, körülte sürgölődnek. A jó lelkű öreg asszony csöndesen mosolyog rájuk, szikár remegő kezével buzgó kevergeti kék virágú csészéjében a forró kávé, apró fekete szemei szintugy csillognak a meglepődéstől, a mint széjjel tekint a tágas, szép szobában.

„Gyerekek, gyerekek!” — mondá vidáman — „csak hogy e napot is megérhettem, hogy az én legifjabb unokámhoz hívjanak, ezt a rég várt családi ünnepet megülni. Olyan szívesen vagyok nálatok lellem, ugy szeretem ezt a ti barátságos otthonotokat; a kerti házacsa maga a boldogság fészke, nyájasan köszönti benne minden a jövőnyet, csöndes, békés, miként a templom; öröm, gyönyörűség e helyen élni . . . De majd csak, majd! Mivé lesz nem sokára ez a tisztaság, rend? Megszűnik a templomi csönd is. Mariskám, Mariskám, nem is merem kimondani — tudod-e, hogy volt az nálam, mikor még az öreg nagymama is olyan eleven, tüzről pattant asszonyka volt, minő te most? Ott is ilyen békés, csöndes volt a ház, tündöklött, csillogott benne minden; de az első kis családi ünnepel oda lett a csöndes ház nyugalma. Hát még később, mikor sorrendben követték egymást az ünnepek, s a borzas kis fejek, mint az orgonaspikok, álltak körül a hosszú asztalt; nem is hiszitek, hogy ez apró, cseprő jószágoknak mily gyorsan szaporodik számuk; hamar elhaladnak az évek, s alig vesszük

észre, mikor már hatan, heten, nyolczan vannak körülünk. Kifogyunk a nevekből, s a naptárt kell segítségül venni; nem marad meg többé semmi a helyén, ez a kis armádia mindent kiforgat sarkából. Az édes apa botja, pipája, a mama gyűszűje, a szekrény kulcsok fél napi keresés után, hol a diván korczából, hol a kályha száájából, a hol legkevésbé keresnénk, onnan kerülnek elő mindig; hát még az oszonna asztal! Uramfia, ez van csak ostromállapotban! Mire az ember az osztáshoz fogna, már valamennyinek tele van tömve zsebe, keze; — üres a tál egy pillanat alatt. Nem süthetsz olyan kemence kalácsot, nincs olyan kert, a mely elég gyümölcsöt teremne ennek a kis sáska hadnak; s mikor már padlás, pince, minden üres — bizony kedveseim, ezek az éles villogó szemecskék, még a téli fák zuzmarás ágain is, — sóvároga — cseresznyét keresnek.”

„Oh nagymamáska,” mondá a fiatal asszony jóízűn nevetve, „tudom, hogy most csak tréfálkozok velem, s kissé ijesztgetni akar — majd, hiszi is azt valaki, hogy ezek a parányi, fűrtös fejű, rózsás ajku emberkék, így meg tudnák bontani a rendet, békét. — Várjon csak kedves nagymama, majd megmutatom én, hogy miképp kell az ilyen apróságot szoktatni már a bölcsőtől fogva, ebben a mi kis házunkban mindig ilyen csönd és rendben marad minden, mint ahogy most van.”

zódve, addig, míg a tettek mezején hasonló szilárdsággal meg nem állunk, a vereségre készen lehetünk.

Magyar királyi belügyminister 14803.
számu körrendelete. Már az 1. 68. évi szeptember hó 4-én 209. R. szám kiadott belügyministeri körrendeletben intézkedés tétett aziránt, hogy a tüzesetek lehető megátlása ezéjából a kémények tisztántartására és seprítésére kijönös gond és felügyelet fordítottassék. Minthogy azonban az ország minden részéből mindig sűrűbben beérkező tüzelentésekből sajnálattal tapasztalom, hogy fent idézett körrendelet határozatai nem a kellő eréllyel és szigorral fogantatitnak, ennél fogva meghagynom a törvényhatóságnak, hogy késedelem nélkül és erélyesen intézkedjék, miszerint 1. a kémények legalább is havonként egyszer, és a helyi körülmények- s a lakosok foglalkozásához képest, esetleg többször is seprtesseken. Ennek pontos és szigorú megtartásáról, az első sorban felelős községi előljáróság tartozik magának havonként, házról-házra járva, biztos meggyőződést szerezni. 2. A kémények seprése, tekintettel arra, hogy azoknak hanyagul, vagy a kellő szakavatottság nélkül való teljesítése épen oly káros következményekkel járhat, mint annak teljes elmulasztása — csak is felelősre vonható és szakértő kéményseprők által eszközöltethető: Ezen rendeletnek, áthágói az 1879. LX. t. cz. 141. §-a szerint büntetendők. Végül felhívom a törvényhatóságot, hogy illető közegeket szigoruan utasítsa, miszerint jelen rendeletet határozatainak pontos megtartását lelkiismeretesen ellenőrizzék. Budapest, 1883. évi márczius hó 17-én. Tisza s. k.

A perlekedő felek s azok képviselői, a teljes ülésnek s döntvényekre vonatkozó igazságügyministeri rendelet intézkedésének s ezéjzatának félremagyarázásával, gyakran járultak a kir. curiánál elnökséghez oly ké-

relemmel, hogy miután a folyamodásokban jelzett konkrét esetekben, nézetünk szerint, a királyi Curia ellentétes elvi alapokon nyugvó határozatokat hozott, a vitás kérdés a Curia teljes tanácsának elődöntése alá bocsátassék. Az igazságügyi miniszter f. évi márczius 5-én kelt 8585. számú körrendeletében felvilágosítja a jogkereső közönséget, hogy a kir. Curianak egyes konkrét esetekben már meghozott határozatai érintetetlenek, s hogy azok érdemi felülbírálatának helye sohasem lehet, hanem a teljes ülési elvi megállapodásoknak ezéjja csak az, hogy a kir. Curianál jövőben előforduló hasonló ügyek elintézésénél az egyöntetűség biztosítottassék.

A megyék háztartásáról szóló törvény végrehajtása iránt a belügyminister a megyei törvényhatóságokhoz kibocsátott következő körrendeletben intézkedett. „A megyék háztartásáról szóló s az országos törvénytárban f. évi márczius hó 22-én közzétett 1883. XV. t. cz. alapelvinnél és mélyreható rendelkezésinnél fogva új korszakot van hivatva alkotni a megyék életében.

Az ezen törvény által biztosított anyagi eszközök és tágabb önkormányzati jogkör mellett az állam módot nyújt arra, hogy a megyei intézmény életérés fejlesztésé által a kor követelményeinek színvonalára emeltessek: a megyék feladata már most azon lenni, hogy az ezen törvényhez kötött várakozásnak megfeleljenek, s ekként életképességükről tanubizonyosságot tegyenek.

A törvény ezen nagy horderejére kívántam irányozni a megye közönségének figyelmét, midőn annak végrehajtása ezéjából ezemmel felhívom, hogy háztartásának ezen törvény szerinti berendezését, illetőleg a megye újjászervezését e végből legközelebb tartandó rendkívüli közgyűlésében az ügy fontosságához mért lelkiismeretességgel beható tanácskozás tárgyává téve, olyaténkép intézkedjék, hogy a törvény 16. §-nak rendelkezéséhez képest, s a megye részére meghatározott évi javadalmazásnak megállapításánál alapul szolgáló, kellő tájékozás végett: alatt idezárt kimutatások nyomán a megyének járáskor szerinti beosztásáról, továbbá a szolgabírói székhelyek meghatározásáról, valamint a tiszti, segéd, kezelő és szolgaszemélyzet számának és illetményeinek megállapításáról, — annak szemelölt tartásával, hogy az idézett 16. §. értelmében a járáskor területe és székhelye

a járásbíróóságok területeivel és székhelyeivel lehetőleg megegyezzen kell hogy megállapítottassék, a törvényben előírt szabályrendeletet mielőbb megalkotván, azt jóvá hagyás végett haladéktalanul hozzám terjeszse fel.

A törvény szabatos rendelkezései és a fentemlített kimutatások utmutatása mellett nem tartván szükségesnek a megye közönségét háztartásának jövő berendezésére nézve részletes utasítással ellátni, ez alkalommal csupán azon körülményre figyelemtettem, hogy, miután cenzul rendkívüli megyei építkezésekre, úgy mint eddig, tárczámból külön javadalmazásra többé nem számíthat, háztartásának berendezésénél, illetőleg a szabályrendeletileg megállapítandó személyi kiadásoknál számba kell vennie azt is, hogy a felmerülhető rendkívüli építkezések költségeire tartalékalap létesíttessék a végből, hogy a megye lakossága ily ezéjra pótdávval való megterhelhetéstől lehetőleg megkíméltessek.

Végül megjegyzem, hogy a megyei központi pénzkézelés és számvitel módjának, valamint a járáskorban a pénzkézelés és a hivatalos pénzek elküldése körül követendő eljárásnak a 17. §-ban említett szabályozása iránt, külön rendeletben utólag fogok intézkedni.

Az állam jutalma.

Dr. Illés Károly pestmegyei tiszti ügyész 1871. év végével, mint kir. ügyész, állami szolgálatba lépett.

Uj munkálkodási terén képességének és ügy elméleti, mint gyakorlati terén való jártasságának olyan jeleit adta, hogy intézők körünk hivatottnak találták őt a rendes hivatali teendő horderejét felülmuló feladatoknak megoldására.

Hogy ezek közül rövidség okáért csak kettőt említsünk, a szegedi kir. biztosságnál ő vezette a kir. ügyészséget, s azután a fővárosba berendelve, a magyar büntető törvénykönyv előkészítő bizottságában, annak koncepciójára körül jelentős részt vett.

A megbízatásokkal nőttön nőtt Illésnek munkaerélye, mi végül megrendítő balsorsnak váit szülőökává, mert Illés a tulfeszített munka következtében szemévilágát veszte. Hivatalában, melynek teendőit most már nem végezhette, meghagyatott ugyan egy-

A kis feleség szavaira a tudós tanár csöndesen mosolygott, a gerlék búgtak, nagymamácska pedig kételkedő szemnyorítással rázogatta vuklis fejét — s továbbá szűrsülögette az öblös eszéze tartalmát . . .

A nagy változásokhoz nem szükséges mindig hosszú idő. Rosz, vagy jó, néha oly rohamosan éri utól az embert, hogy mire körültekint, mintegy varázsütésre más az egész környezete, mint volt, a tegnapi — gyakorta egész évtizedet jelent életünkben.

A lombos kertben álló fehér ház is oly gyors átalakuláson ment át egy rövid éjjel — hajnalra pedig, a tegnapi szoba képe egészen megváltozott.

Az özsonna asztalról eltűnt a citromszíni abrosz, s helyét esodálatosan rejtélyes tárgyak foglalták el. Közepén egy titokzatos tartalmú vaskos párna feküdt, körülte pedig százféle apróság; fodros, bodros holmik, tarka szalagok. Egy alacsony széken, új kis teknőben pörögő víz állt; s mind e tárgyak között sebesen forgolódtó egy piros, kövér, jól táplált asszony, bámulatos ügyességgel forgatva az asztalon fekvő párnát, melyből egy rettenetes makacs jószágocskát emelt ki diadallal. Olyan volt az első pillanatban, mintha élet se lett volna benne, hanem aztán! Mikor a teknőcske hullámai összecsaptak fölötté, egy rettenetes, fülsértő hang-accord reszkettette meg a szobát; az éles átható sikoltás, ez a jól ismert makacs, könnytelen sírás, elhal-

latszott zárt ajtókon keresztül a ház legfélreesőbb zugába is.

Mi volt ez! Pillanat alatt talpon állt mindenki. A szolgáltó az ajtónyíláson dugta be fejét. „Nem kell-e valami“ . . . A házi úr ijedten szökött föl dolgozó asztaltól s kétségbeesetten rohant a családi szobába: „Az istenért mi baj?“ Mariska hallgatott; nagymamácska oly sokat mondólag bólintgatott, mint tegnap; csupán a vérmes aszszonyosság kacagott fel, félkézzel emelve ki a vízből a kis világpolgárt, jó kedvű nevetéssel mondá: „Semmi baj, tekintetes úr, ezt a lármát most már meg kell szokni, mert ez azután így lesz.“

„Ez ezután így lesz?“ — fohászodik magában a fiatal párr, külön, külön. Ki hitte volna, hogy e parányi teremtséskében ilyen hang lakik! galamb búgást, dalt, zenét, mindent mindent túlszárnyal. No de majd csak majd, ha nagyobb lesz a kis bogár; ha a kedves kék szemecskék értelmesen tekintgetnek magok körül, a piros ajak mosolyra nyílik, s a kis szűszke haj bodrosodik — akkor csak megszűnnek ezek a diszharmonikus koncertek. Megszűnnek! . . . Merész álmok, hiú remények, jobban tudja azt a nagymamácska, hogy dehogyan is szűnnek meg — dehogyan . . .

Gyorsan múlnak az évek, s az első után, alig veszi az ember észre, oly gyorsan nő az utánjövők száma. A kis házban is — az egyik vendég a mást követi, a

borzas kis fejek hosszú sorban ülnek végig az asztalt, időnkint összebb vonulva, helyet szorítani a legutolsó jövénynek. Kis csizma, fűzős topán, fél magas, sarkas, sarkatlan, kifényesítve — megdöbbenő vonalban áll sort a tornácban; az egykori szép rózsák megvannak ugyan még, de csak lopva hozhatnak itt-ott, a levelek között egy bímbócskát, az irtalmatlan kis sereg letép, összezúz mindent. A gerlék kalitkáját is magasabb szögére akasztja az édes apa, mert alant a tojások, kiköltött fiak vérszében vannak. A kis mama pedig reggeltől estakonyig szorgoskodva ül az ablak mellett. Asztalán halomban fekszik a javításra váró térd- és könyöklyukas öltöny; az eleven nép esúszik-mászik — szeges kerítésen, fán; — mentül nagyobb a szakadás a ruhán, annál jobban nevei a többi. Szaporodik a munka, gond, foszlik a harisnya, s a kinek kezében csakugy pattog a tű, nagymamácskán, a jámbor kedves öreg aszszonyon fognak ki legjobban a kis selymák, — van hajszja a piros béllésű táská meg a rézpápaszem után, meg-meg abajgatják néha fején a vuklikat, nem győzi kihallgatni a sok panaszt, osztani közöttük az igazságot. Ó csillapít bajt, gyógyít minden sebet, csak az egykori békét s rendet nem tudja többé senki helyreállítani, mert a kis armádia a csendes ház nyugalmát, dob, sip és trombitaszóval veri föl.

ideig, miközben minden lehető megkísértett, hogy betegségeknek enyhülést szerezzen, a várt enyhülés azonban be nem következett, s a baj végképen gyógyíthatatlannak bizonyult.

Mit tegyen az állam?

Az igazságnak két utja kínálkozott. Először alkalmazni az állam szolgálatában szerencsétlenül jártat oly téren, a melyen körülményeihez képest még alkalmazható, s ez nem volt lehetetlenség. Hogy Illés még vakon is nemcsak munkaképes, de még nem is közönséges munkaerő, kimutatta időközben kifejtett irodalmi tevékenysége által. Az igazságügyminiszteriumnak van olyan szakosztálya, hol nem annyira technikai munka és közvetlen ügyintézés, mint inkább nagy kérdések tanulmányozása és véleményadás a főteendő. De meg felsőbb bíróságaink nem levén a közvetlenség és szóbeliség alapján berendezés, alkalom elég lett volna, hogy egy olyan jogász, aminőnek hazánk, fájdalom, nincs bővében, az állami szolgálatnak megtartassék. Ez az eljárás az államra előnyös s a félre igazságos lett volna. A másik igazságos ut lett volna, hogy a már Illés egyáltalában munkaképtelen — ami azonban nem áll — nyugdíjaztassék. Mivel pedig nyugdíjtörvényünk nincs, az igazságügyminiszter szabad kézzel bírva, úgy intézkedhetett volna, hogy a jog és méltányosság követelményeinek teljes figyelmébe vételével, a nyugalomba helyezendő jól kiérdemelt fizetését csonkítatlanul megkapja továbbra is.

De bármelyik történésként a két eset közül, az erkölcsi elismerésnek teljesnek kellett volna lennie, hisz ez úgy sem jut bele az állami költségvetésbe; még a köztévész is, ki csatában benukt meg, metáliával mellén veszt bucsut bajnoktársaitól.

Ez utóbbi eset annyival inkább lehető volt, mert a miniszter szabad kezével még egy régebbit keletű udvari rendeltre is rámutathatott, melynek értelmében a szolgálat közben megvakult tisztviselő, ha még tíz évig nem is szolgált volna, ha máskülönben még nyugdíjra igényeket nem is formálhatna, teljes fizetéssel helyezendő nyugalomba.

E helyett kibocsátott, nem valami kiméletes előzmények után egy leirat, mely Illést 825 frttal nyugalomba helyezi; elismerésről a leirat egy szót sem szól, végződik pedig nagy lakonikusan így:

„Élvezze lelki nyugalommal.”

Ezen eljárásban nemcsak az elismerésnek nincs semmi nyoma, sőt az a mód, melyen ez elbírás Illésnek tudtára adatott, a lehető legkiméletlenebb, s csaknem kiszámítottan rideg és elkésztő volt: márczius 1-én a nyugtát visszautasítja az adóhivatal, mert be van állítva a fizetés, hanem irjanak mást, kegydíjiról! — És ezt az, akit illet, nem tudja! Mily elszégyenítő fitymálása ez a tisztviselő hűségnek, buzgalomnak és oly eredményos tevékenységnek, melyet Illés az egész országnak bemutatott!

Ha a most elmondott eset Dr. Illés Károlynak csak személyes ügye volna, nem kívánók azt érinteni. Bármennyire tiszteljük is őt, mint magán embereket a magán életben, sajtónknak magán személyekkel nincs köze; itt azonban mi nem a magánviszonyokat, hanem az elvet kívánjuk megbeszélni.

Az eset nagyfotosságu elvi jelentőséggel bír, midőn választ ad azon kérdésre:

mimódon járjon el a munka és szolgálat adó, a munka és szolgálat önfeláldozó teljesítése közben elnyomorodott munkással szemben?

A választ pedig nemcsak kielégítőnek nem találjuk, de egyenesen jogsértőnek, károsnak, sőt veszedelmesnek kell azt tartanunk.

Mindenek előtt visszás és helytelen dolog az: hogy olyan esetekben, midőn tisztviselő és állam, egymásközi kölcsönös jogait és kötelezégeiket végleszárolás alá

veszik, az állam egyoldalulag, önkényesen oldhassa meg a függő kérdéseket, érdekelt fél és bíró legyen egy személyben, mert annyi vajadás daczára még mindig nincs nyugdíj törvényünk, mely a két fél vitás jogait már eleve igazságosan eldöntse. Ha hazánkban úgy, mint más jogállamokban, ilyen törvény volna, a most elmondott szomorú esetnek nem lehetett volna bekövetkeznie.

Mert nincs ember, kinek jogi érzéke ne tiltakoznék az ellen, hogy egy önfeláldozó munkás a helyett, hogy jutalmaztassék és gyötrelmei minden kielhető módon enyhíttessenek, nemcsak üres kézzel bocsáttassék el, hanem tőle még eddig élvezett jövedelmé is több, mint felében, megvonassanak, s ő maga nyomorúságával a világba kegyetlenül kitaszítottassék. Az ilyen kegyetlen bánásmód nemcsak az igazságtalanul sértettek árt, hanem árt magának az államnak, mert hasonló példák épen a leglelküimertesebb embereket fogják az állami szolgálatból, mely őket s öveiket akkor hagyja cserben, midőn a támogatásra legnagyobb szükségük lehet, egyenesen elretenteni. A már alkalmazottaknak pedig intő példaul fog szolgálni, hogy a régi tisztviselői elv szerint: „tantum laboremus, ut non mereamur pelli” — tisztüket csak óvatosan növeljék s első sorban maguk személyére legyenek tekintettel, mert, ha megcsik rajtuk bármi szerencsétlenség, elhagyottság vár rájuk.

Hogyha pedig az állam, a jognak hivattott öre így bánik a maga munkásaival, mit kívánjanak akkor a magános vállalatok és intézetek, vagy községek munkásai? Ezek ugyan nem mind részeseinek ily kemény sorsban, mert mind gyakoribb az eset, hogy ez utóbbi munkaadók sokkal magasabb szempontból ítélk meg a helyzetet, mint az állam. De ha ahelyett, hogy ők adjanak példát az államnak, kényelmesebbnek találják az állam által adott rossz példát követni, hova vezetne ez? Bonyoldalmakra, s haladás helyett regresszióra.

Ha egy részvénytársulat, ha egy nagybirtokos, ha egy község szolgálatában megnyomorodott tisztviselője érdemesnek tartatik az erkölcsi és anyagi elismerés és védelemre talál a sorsnak meg nem érdemelt csapásaival szemben, az az állami tisztviselő bizony megérdemli, hogy viszonyai változával az állam őt el ne ejtse. Ugyis mi az, mi a legjobb képességű embereket arra bírja, hogy magánosoknak kevesebb igényekkel fellépő, s mégis aránytalanul jobban jutalmazó tisztét elhagyja, az állam szolgálatába lépnek? Az a remény, hogy az állam biztosítja sorsukat a bekövetkező munkaképtelenség esetére, amíg pedig munkára képesek, munkára az államtól bizton számíthatnak. Ha ez a remény hiú illusionnak bizonyul, annak következménye csak szomorú lehet.

Gondolja meg az igazságügyminiszter ur, hogy nem is balvégezt, de csupán változó viszonyok őt is kényszeríték már nem egyszer, hogy mint bíró, tanár, miniszter, állását elhagyja, s ha ekkor azon elv szerint bántak volna vele mások, mint ő bánt Illéssel, Magyarországra már rég meg lett volna fosztva Paulerétől, Pauler pedig működési körétől, s ez egy irányban sem lett volna kívánatos.

H i r e k .

Pécs sz. k. város polgármestere a városi bizottsági tagokhoz következő felhívást intézett: Távirati uton vett gyászos értesülés szerint **S z e k h e l y i M a j l á t h G y ö r g y** ő cs. és apostoli kir. Felsőége belső titkos tanácsosa, országbíró s a főrendi ház nagyerőmű elnöke stb. 6 Nagyméltósága f. hó 29-én reggel lakásán halva találtatott. Ezen váratlan s okában még itt ismeretlen végzet esemény hogy milyd

felette nagy csapás hazánkra, — azt országsszerte minden nemesen gondolkozó ember, minden hazafi mélyen érzi; — de mennnyivel inkább kell éreznie azt e városnak, — mely a nagy halottban nemcsak az örökérdemű hazafit, — hanem szülöttét, büszkeségét s mindenkor lelkes pártfogóját is elvesztette! Hogy tehát e nagy halott ravatala előtt a város mély gýászba, hálás tisztelte s kegyelettel méltó módon fejeztethessék ki, — az idő rövidségénél fogva közgyűlést egybe nem hívhatván, — hivatalos kötelességemnek tartottam azonnal intézkedni s ez uton a t. czímet kiváló tisztelettel arról értesíteni, miként a temetésnél a város küldöttégek képviselve lesz; — a miért is egyszerűen arra kérem, miként a lehetőség szerint ezen küldöttségben Uraságod részt venni méltóztatnék, — mely esetben szóval, avagy írásban — holnap, vagyis f. hó 30-án délutáni 5 óráig értesítést várók. A további értesítést — a mi helyt tehetem, közleni fogom. Kelt Pécsen, 1883. márczius hó 29-én. Aidinger János polgármester.

Majláth György temetésére Pécs szab. kir. város részéről Perekel Miklós főispán, Aidinger János polgármester, Fekete Mihály tiszti ügyész és Littke József bizottsági tag fognak Budapestre menni, míg a takaréktár Czirer József, Förster Béla és Egri József; a pécsi ügyvédi kamarát pedig Erreth János elnök, Fekete Mihály és Egri János választmányi tagok fogják képviselni. A ravatalra koszorút fognak tenni.

Majláth György ravatalára Pécs szab. kir. város gyönyörű koszorút rendelt meg a város színeiből összeállított széles szalaggal.

Arad sz. kir. város polgármesterétől következő sorokat vettük: A „Pécs” czímű lap tekintetes szerkesztőségének Pécsen, Ivánkovits István dráva-szt.-mártoni földbírtokos által, a vértanu-szobor alap javára adományozott, s a tekintetes szerkesztőség által ide megküldött 10 frt, azaz tíz forint vételét midőn ezennel elismerem, az adományozónak a hazafias és nemes czél javára tett adományozásért, úgy a tek. szerkesztőségnek szives közvetítéséért, őszinte köszönetemet fejezem ki. Arad, 1883. márczius 24-én. Salacz s. k. kir. tanácsos, polgármester, a vértanu-szobor bizottság elnöke.

Halálozás. G y e n e s Pongrácz 48-iki honvéd kapitány és törvényszéki telegkönyvvezető 51 éves korában e hó 29-én éjjel elhunyt. Nyugodjék békével e ritka jellem, kit városunkban annyira szerettek és tiszteltek.

Nyilvános köszönet. E hó 26-án a „Hattyu” teremben megtartott tánczestély 53 frt 32 kr. tiszta jövedelmet eredményezett, melyet ma a pécsi kereskedelmi önképző és betegsegélyező egylet pénztárnokának átadtunk. Felülfizettek: Stiasny H. fia Bécs 10 frt, Reinfeld Imre 5 frt, Alt és Böhm 5 frt, Engel Sándor 5 frt, Tibiassy J. N. 3 frt 80 kr., Faber M. Bécs 3 frt, Neusidler J., Kött kertész, Schapringger Zs. Dr. Fürst Győző, Lengyel Jak. Pellérd, Kiss Zsigm. Traub B. és társa 2 frtot, N. N. 1 frt 80 kr., Pauncez Gábor 1 frt 20 kr., Schwabach S. G. N-Boly 1 frt 20 kr., Popper M. Prága, H. P., N. N., Weidlinger Zs., Hartman Arn., Berger Antal, Salzer Mór, Pauncez Adolf 1 frtot, Spitzer Benő, Lövy Adolf, Lövy Zsigm., Grünbaum Adolf, Böhm Gyula, Kämpfner Lipót, Schwarz Gyula Bonyhád, Klein Jakab, Neuman Ignác, Beck Gyula, Krasz Adolf, 80 kr., Naschitz Adolf 60 kr., Kaufmann Béla 50 kr. Mindezeknek hálás köszönetet mond a r e n d e z ő s é g .

Megyei közgyűlés. Baranyavármegyei bizottsági tagjait P e r c z e l Miklós főispán 1883 évi április hó 10-én d. e. 10 órakor tartandó r e n d k i v ü l i közgyűlésre hívta egybe. A közgyűlés tárgya: A vármegye háztartásának az 1883. évi XV. t. cz. szerinti berendezése s az ebből folyó intézkedések megtétele.

Hymen. K i r c h n e r Hermann m. kir. honvédfőhadnagy e hó 27-én vezette oltár-hoz S e y László ismert közbirtokosunk kedves és művelt leányát, Ernestinet. Zavar-talan boldogságot kívánunk e frigylhez.

A pécsi izr. nőegylet alapszabályszerű évi rendes közgyűlést április hó elsején, délután 6 órakor 'ogja az izr. hitközség üléstermében megtartani. Az egyesületnek 183 tagja van, vagyona 4607 frt 50 krt tesz ki. Segélyezésekre ez idén 911 frt 80 krt. szegények ruházatára 118 frtot áldozott az egylet, míg pénztári maradványa mult év végén 203 frt. volt.

Hangverseny. A „Pécsi Dalárda“ és „Zeneegylet“ zenekara, L ö h r Willi kar-nagy személyes vezetése alatt pártoló tag-jai részére, csütörtökön este 8 órakor a „Hattyu“ teremében hangversenyt rendez. A másort jövő számunkban közöljük.

Felolvasás. J o v a n o v i c h Pál, la-punk munkatársa, április hó 8-án, este 6 órakor, a kereskedelmi önképző- és beteg-szegélyző egylet helyiségében népszerű felolvasást tart. A felolvasás címe: „A p é n z r ő l.“ Vendégek szívesen láttatnak.

A helybeli pénzügyigazgatóság Pécs város közönségére az 1883. évre cukoradó fejében 11819 frt 44 1/2 krt., kávé adó 708 frt 33 krt., sör adó fejében 4958 frt 33 krt., összesen 17486 frt 11 1/2 krt. vetett ki. Az 1884. évre pedig — miután a kávé adó megszűnt — cukorra 12333 frt 33 krt., sörre 5250 frtot, — összesen 17583 frt 33 krt. adót vetett ki.

Táncvigalom. Május hó 2-án, a „Scholez“-féle sörscarnokban, a hazatelepítendő s á n g ö ma-gy a r o k és a helybeli „kereskedelmi önképző és betegsegélyző egylet“ könyvtára javára, és pedig az előbbire 2/3, és utóbbira 1/3 részben zártkörű táncestély tartatik.

Színházi hír. N á d a y a budapesti neme-zeti színház kitiünő tagja ápril hó 8-án kezd meg pécsi vendégszeretlését. Szinre fognak ez alkalommal kerülni: „Stomfay család“, „Bozothi Mártha“ és „Párisi regény“ című neves színdarabok.

Végzetes husvétii tojás. Német-Bolyból írják: Scherer N. itteni festő sógora a gyermekek számára piros tojást készítvén, a név és egyéb czifra-ágok rajzolásához gálícsavát használnt. Scherer 2 éves kis lánykja nagy érdeklél nézte a műtet. Mig azonban nagybátyja néhány percze a mellékszobába távozott, a gyermek megitta a gálícsavát, mint bornak vélt s daczára az orvosi segélynek, a szegény gyermek, ne-hány órai kínos szenvedés után meghalt.

Lóvasalás A pécsi kereskedelmi és ipar-kamara felterjesztése folytán elhatározta a földm. ipar és keresk. m. kir. miniszterium, hogy lóvasalási tanfolyamokat országszerte nemcsak nagyobb városokban, hanem kisebb helyeken is tartat. Ily tanfolyamok a pécsi kamara területén legközelebb Kaposvárot és Szegzárdon nyitattanak.

Dr. Tanner. Olvasóink bizonyosan em-lekeznek még dr. Tanner amerikai orvosra, a ki pár évvel ezelőtt New-Yorkban 40 na-pig önkényt éhezett, hogy bebizonyíthassa, hogy egy ember mennyi ideig képes az éh-séget kiállani; ő annak idején csakugyan 40 napig kibirta az éhséget, s úgy látszik, hogy ezen kúra nem ártott meg neki; de most jelentik St.-Louisból, hogy dr. Tannert tébolydába kellett vinni. Ismét egy 15 napi éhezést akart „kiállítani“, de a rendőrség beavatkozott és miután rajta örülsi jelen-ségek észleltettek, a tébolydába került.

Színház és művészet.

Kedden telt ház előtt a „K i s h e r - c z e g“ került szinre E r d é l y i Marietta k. a. második vendégjátékául. Mult szá-munkban már elmondtuk, hogy a kisasszonyt igen szép és kedves hanggal áldotta meg a természet s most ez előadásról írván, csak annyit tehetünk hozzá, hogy e szép hangját hozzá méltóan használta is fel. Nem hisz-

szük, hogy Pécsert ily operette előadás pro-duciáltatott volna, mely a zenei rész szép-ségeit ily határozottan állította volna élénk. E r d é l y i Marietta pompás kis hercege volt. Finom arczvonásai, szép arczle-gyönyörűen adta vissza a gyermek Partheneé kedves, naiv arczocskáját; azután játéka átgondolt, szigoruan következetes, egy szó-val teljesen kerekded volt s nem hiszük merész állításnak azt, hogy a kisasszony e szerepben az ország első operette énekes-nője. Különösen sikerült fénypontja volt ez estnek az első felvonás duetteje és a második felvonás, hol a kis herceg nejét meg-látandó, a zárdát álruhában, mint paraszt leány keresi fel. E felvonás idyllikus, naiv kettőse Frimussal gyönyört kellett a hall-gatóban. — E r d é l y i Marietta minden ének számát gyorsabb tempóban vette, ami különös élénkséget adott az egész operette-nek. A környezet minden kitelhető meggett, hogy az est hatását ne rontsa. A r á n y i szokatlan derült hangulattal adta Frim-us szerepét, úgy, hogy daczára ez operette 6-ik előadásának, a közönséget is folyton élénk derültségben tartotta. K i s s Ferkó Mor-landri kapitányt elismerésre méltóan, szép hangjának teljes érvényreemelésével ját-szotta. Az eddig Váray Mariska által éne-kelt szerepet, az igazgatónót, ez alkalommal B e r z s e n y i Juliától hallottuk, ki, di-csérétére legyen mondva, egész mást, sok-kal jobbat produkált, mint elődje. A kis-asszonynyal Bogyo társulata nyert, mert hitünk szerint helyét mindenkor megfogja állani. Az előadás majdnem 11 óráig hu-zódott s a közönség elismerőleg tapsolt min-den alkalommal a vendégművésznőnek, ki elegans megjelenésével, ugyszintén szebbnél szebb costumejeivel a hatást fokozta.

Szerdán, daczára a rettenetes hóviharos időnek, félig telt ház előtt E r d é l y i Ma-rietta harmadszor lépett fel, és pedig Boc-caccióban. Ismét csak minden jót és szépet mondhatunk működéséről, hozzáteve, hogy kedves, idomos alakjával páratlan Bocca-ciót mutatott be. Megjelenése különöse- szép volt a harmadik felvonásbeli díszes öltözékében. Egyre figyelemzetjelű e helyütt a vendégművésznőt, t. i. hogy parthiejának egyes részeiben, az első felvonás koldus-dalában s a harmadik felvonás egyik ma-gány részében a szerző által megnem irt quintet, respective octávót vett. — Az elő-adás ismét kerekded volt, igen jó ensemble-al. K ö m ü v e s J. ujonnan szerződött ko-mikus Lambertucciót ugy alakította, hogy a közönség elismerését teljes mérvben ki-érdemlé, egyre azonban kérünk kell, hogy ne használja a t kiejtésénél azon elcsépett módot, mely bár a karzatot megnevelteti — a hatást rontja. A drasticus komikum sokszor ezélt téveszt. Coupletját számtalan-szor megújráztatták s ezek között volt is néhány ügyesen elkövetett. — M o r v a y, B o k o r J. és K i s s F. a legteljesebb elismerést érdemlik, ugyszintén B o k o r n é. F e k e t e lezokhatnék a tul gyors beszéd-ről, mely szerepének egyes helyeit érthet-tené teszi. A k a r o k jól működtek, a ren-dezés gondos volt.

Csütörtökön E r d é l y i Marietta utolsóelőtti fellépté „Donna Juanita“ került szinre. „Donna Juanita“ méltó párja volt Boccacció és Partheneének. A kisasszony minden fellépte után jobban és job-ban hódít s ez nem csodálható akkor, mi-dőn az eddig látott, alig közepes előadások után, az ő fellépte folytán páratlan estéket élvezhetünk. Kár, hogy E r d é l y i Ma-rietta csak öt vendégjátékra jött, most saj-náljuk csak igazán, hogy nem sikerült őt a társulat rendes tagjai között látnunk. De hát köszönetet kell e néhány estért is sza-vaznunk, mert öszintén mondva, bizony megérdemli. — A bohókás Reneét-t, ki női ruhába öltözködve egész San Sebestiánnak fejét elcsavarja, remek alakítással mutatta be s a harmadik felvonás Jamaika ünnepe-n — hol mindnyájan gyermekruhában jelen-

nek meg — valóságos czukorbaba volt-és játékaért megérdemlett tapokban ré-szesült. Hangja kissé fátyolozott volt, mi-nek oka czélszerűtlen szinpadunk lég-huzama-(Nem ártana a nyárán át jobb karba he-lyezni!) B o k o r J. elemében volt s az Alkádót kacagatvaon játszotta, különösen a harmadik felvonásban. A r á n y i nem neki való szereppel küzdött, K ö m ü v e s angol helyett, lerchenfeldi német dialectust használnt. K e r t é s z Mariska kis ének-részt és a második felvonásban csinosan adta elő, bár némi nyomaival a lámpaláznak. Ezt leküzdve, ha a szinpadon bátrabban mozog, többet is produkálhat. A k a r h a-nyagugul működött s többször hamisan éne-kelt.

Ma E r d é l y i Marietta k. a. bucsu-föllépte alkalmával jutalomjátékául a „Fur-csa háboru“ kerül szinre. Azt hiszük aján-lani is fölösleges, az elismerés nem marad-hat el. (==)

Levelezés.

Tanfelügyelet. — Dráva-Szentmártoni iskola. Ivánkovics István.

Eddig is, de kivált most, midőn a kö-zépsikolai törvényjavaslat tárgyalása alatt a felekezetek oly nagy ovattassággal és fél-tékenységgel akarják az állami felügyeletet kitöröltetni, hosszasan és több ízben elgon-dolkoztam az államnak a népiskolák felett eddig gyakorolt felügyeletének milyensége-felett, s ez arra a meggyőződésre vezetett, hogy valamint az eddigi tanfelügyelői in-tézmény semmi sérelmet, hátrányt nem oko-zott a felekezeteknek, ugy nem fog okozni a középsikoláknál sem.

Emlékezhettünk rá, hisz' alig egy év-tizede, hogy a felekezetek minő kétségbe-esett erővel huzták a vészharangot a tan-felügyelői intézmény behozatalakor. A pro-tesztánsok autonómiajuk, a katolikusok ki-zárólagos rendelkezési joguk védbástyáit látták ezen intézmény által megréseltetni; s a következés megmutatta, hogy alaptalan volt az aggodalom, mert nem érte veszély sem egyiket, sem másikat, s az annyi ro-hammal ostromolt tanfelügyelői intézmény a felekezeteket, mint pusztán ilyeneket nem érintette; sőt némely helyen még meg is szerették, mert nem egy esetben, a mit a felekezeti felügyelőség nem akart, vagy nem mert lendíteni, a tanfelügyelővel kapar-tatta ki a gesztenyét a parzsból.

Tagadhatatlan, hogy az embernek sokra-joga van; de arra nincs, hogy szemét behunyja a világgosság előtt és akkor kiabálja: seté-tség van. S ha csak szemüneti erőszakkal b. nem hunyjuk a világgosság előtt, be kell látnunk és vallanunk, hogy az iskolaügy a felekezeti és állami felügyelőség két széke között ma sem áll ott, a hol állhatna, vagy állania kellene. Sem egyik sem másik fél nem vevzi elég lelkiismeretesen, vagy ha ez a kifejezés sértene, tehát elég szigorral az iskolaügyet. Mind a két felügyelőség évek óta vizsgálgatja az iskolákat, s ha valamely iskolában éveken át ugyanazt a hanyagságot, sikertelenséget tapasztalja is, fenn hagyja a statusquot; megelégszik az egyszerű figyelemzetéssel, vagy legfeljebb hivatalos dorgatoriummal, a mire pedig épen olyan tanító morális érzéke nem szokott hederíteni, a ki nem elég lelkiismeretséggel szokta tekinteni hivatalát.

Egyik másik egyházmegyének van sta-tutuma, hogy az a tanító, kinek iskolája kétszer rosznak deklaráltak, elmozdították állásától. De ennek alkalmazására, széles ismeretséggel mellett is, példát nem hallot-tam; s pedig nem azért, mert nincs rosz iskola, hanem azért, mert az egyházmegye tulságosan irgalmasabb egyetlen ember, mint egy egész generatio iránt. A jó tanító nem jutalmaztatik, a rosz nem büntettetik eléggé, s azért van a sok gyenge, közép-szerű iskola, azt is megemlítem, hogy mig

némely tanító minden erejét megfeszítve minden tantárgyat tanít, addig a másik tetszése szerint kiválogat néhány tantárgyat s bár mind a két tanfelügyelőség rendszeren megkérdézi: tanítatják e minden tantárgy? a tagadó válasza még csak az a kérdés sem intéztetik az illetőhöz: miért nem? hanem hagyják éveken át a status-quot; s ebből nem egyszer az az anomalia támad, hogy míg az egyik győngye fizetési tanító minden tantárgyból kitűnő eredményt mutat fel, addig a tőle fél órányira lakó jó fizetési tanító az általa tanított néhány tantárgyból is, csak nagyon közepeszerű eredményt mutat föl. . . de azért marad a status-quo.

Önkényt következik ebből az a kérdés: kötelező e csakugyan a törvényben jelzett minden tantárgy, vagy nem? természetes a felelet: kötelező. E szerint tehát a tanfelügyelőség — felekezeti is, állami is, — a legnagyobb igazságtalanságot, sőt vétkeket követi el, mikor az egyik tanítóval huzatja a törvény egész jármát, a másiknál meg elnézi a dolog könnyebb végét.

Ezekért és több ilyesért voltam bátor mondani, hogy a tanítás ügye a felügyelőség részéről nem elég lelkiismeretesen van felkarolva.

De maradjunk csak az állami felügyeletnél. Míg tesz az a tanfelügyelő? Legjobb esetben ir a felekezeti hatósághoz jeleleve az iskola szellemi szegénységét. A felekezet pedig hagyja a status-quot. Nem mondom, hogy nem találkozik kivételt; általánosságáról szölok. Azért én még attól az állami felügyeletről sem irtoznám, mely olyan hatáskörrel lenne felruházva, hogy ha a felekezeti hatóság kétszeri rossz iskola után nem büntetne szigoruan, az állam közege függeszthetné föl a hanyag tanítót. Azt pedig minden esetre kötelességévé tenném az állami felügyelőségnek, hogy osztályozását minden iskoláról megküldje a felekezeti hatóságoknak, mely nem egyszer félre van vezetve a felekezeti felügyelőség által, mint a melyet sokszor geniroz a szomszédság, barátság, sógorság és komaság.

Igy, a mint most van, bár elismerem, hogy van némi haszna az állami tanfelügyelői intézménynek, de mégis inkább tekinthető az egy drága apparatussal bíró statisztikai hivatalnak s magasztos hivatásnak, — hatáskörének talán épen a felekezeti reactio szülte csekély volta miatt be nem töltheti.

Hogy az állami tanfelügyelőség hatásköre mily csekély, s a felekezeti mily elnéző, hamarjában eléggé illusztrálni fogja a dráva-szentmártoni felekezeti iskola. Ebben a horvát faluban van 165 tanköteles gyermek, s egyetlen egy tereméből álló iskola; egy olyan tereméből, melyben az iskola-törvény négyeszer méterje szerint, felének sem volna szabad járnai. Tanító pedig olyan, ki — mint földirtokos, — idejének legnagyobb részét gazdálkodással töltvén, iskolája szellemi állapota bírálaton alóli. Tehát itt két óriási bűn volt és van: a gyermekek testi és szellemi életének tönkretétele. A tanfelügyelő, — ki mellesleg mondva azok közé a lelkiismeretes és hivatott tanfelügyelők közé tartozik, akikben az ügybuzgóság szak-képzettséggel van párosulva, — hat év óta évenként megvizsgálja ezt az iskolát és hiszem, hogy belső indignálódásán kívül, a fő-tanfelügyelőségnek s ez a ministeriumnak is tett ezen iskola szellemi és anyagi állapotáról jelentést. Tett? de hát akkor mit szólunk arról a ministerről, a ki két ilyen óriási bűn hallatára bedugja füleit, behunyja szemét s éveken át — (én csak hatot említek, pedig ő tíz év óta minister — nem lépéssel, de hajszállal sem vitte előbbre az iskola állapotát?! Szinte képtelenség, hogy ő csak némileg is ismerje azt, — mert különben lehetetlen, hogy megtört volna olyan tanítót! Hiszen arra, hogy valaki csak lukmát szedjen és ne tanítson, azok a szegény horvát emberek fele árón is kapnának lukmaszedőt.

Eljutottunk most már oda, hogy méltán feltehetjük a kérdést: mi ezéja van az állami tanfelügyelőségnek? mi ezéja annak a testet lelket rongáló hosszadalmas faluzásoknak, melyekkel az altanfelügyelők sanyargatják magukat? mi ezéja a törvény-šának, mely a papiron csak 80 gyermeket enged meg egy teremben: ha egy ilyen szembeszökő abnormitást évek hossza sora alatt nem bír megszüntetni? Hiszen a pusztá statisztikai adatok megértése végett nem szükség a tanfelügyelői intézmény, beküldi azt minden egyház lelkésze, vagy iskolaszékéi elnöke ingyen, közvetve vagy közvetlen a ministeriumhoz — Hanem igenis, ha annak a tanfelügyelőnek odáig is terjedne jogköre, hogy a hanyagot felfüggeszthetné hivatalától, akkor másként állna több helyen, így Dráva-Szentmártonban is az iskola anyagi és szellemi állapota. — Míg így a felekezeti lanyhaság, elnézés, indolentia mellett marad a status-quo.

Pedig az a horvát község ohajtja a jó iskolát s abban a magyar nyelv tanítását. De erről nem lehet a nélkül szólni, hogy meg ne emlitem Tettes Ivánkovich István dráva-szentmártoni bérlő és dombói földirtokos ur nevét, a kitől az Isten megtagadta ugyan azt az áldást, hogy saját gyermekeinek örülhetne, de megadta azt a jó szívet, igaz tanszerelmet, hogy mások gyermekeinek boldogságáért s a magyarsodás terjesztéséért áldozni mindig kész legyen. Mikor ő néhány év előtt Dráva-Szentmártonba került, a gyermekek így köszöntek: fallom issus; azzal a practicus fogással élt tehát, hogy egy pár gyermekét megtanított magyarul köszönni: dicseréssék a Jezus Krisztus!; s a hányan csak ezek magyarul köszöntek neki, mindannyiszor adott nekik egy pár krajczárt. — No, megtette ez a hatást; a horvát csemeték csak úgy törték nyelvüket a magyar köszöntés tanulásában, s a ki megtanulta és magyarul köszönt, szintén megkapta a maga járandóságát; s ma már nem is igen hallani mást mint magyar köszö tészt.

Nem kerülte ki figyelmét az sem, hogy az a teméntelen gyerek mily egészségrontólag zsufoltatik abba az egy terembe, elment a plebanushoz s azt az ajánlatot tette neki, hogy mivel ő és családja magyar ajkú, a horvát nyelvet jól nem érti, de egyháza és vallásáért dobogó szíve olykor-olykor óhajtana az Ur hajlékában az Isten ígéje által táplálékot nyerni, ha tehát a plebanus Ur hajlandó volna havonként egy magyar prediciót tartani, ő meg kész lenne az iskolának egy másik tantermet építtetni s a felszereléshez is hozzá járulni. A plebanus Ur, ki egyaránt bírja a magyar és horvát nyelvet, nem ellenkezett, hanem apellált a község előjáróira, kikkel majd a dolgot megbeszélendí. — Ezek pedig hallomás szerint úgy nyilatkoztak, hogy nem egyszer, hanem akár kétszer is szívesen fogadják a magyar prediciót sőt óhajtának, hogy az iskolában is ne horvátul, hanem magyarul tanítanának, mert horvátul — mint mondák, — ugy is megtanul minden gyermek a szülei háznál.

No ha a nép ilyen nyilatkozatai után sem tétetik az illetők részéről valamely mozgalom, akkor jó lesz megpíszkálni a pánszláv szemétdombot az ágostai egyházon kívül is.

Veritas.

Közlekedés.

A vasut menetrendje.

Indulás:	Érkezés:
Pécsről Budapestre	Budapestről Pécsre
11 ó. 28 p. délelőtt	5 óra 35 percz este
Pécsről Barcsra	Barcsról Pécsre
6 óra 40 percz reggel	10 óra 58 percz délelőtt
5 óra 50 percz este.	10 óra 7 percz este
Pécsről Mohácsra	Mohácsról Pécsre
6 ó. 22 p. r., 11. 15 p. d. e.	6 ó. 20 p. reg., 5 ó. 36 p. d. u.
10 óra 34 percz este.	8 óra 47 percz este.

Távirat. (Lapunk zártakor).

Budapest, márcz. 30-án este 7 órakor. A tettesek felfedezését még ma biztosan eszközölni reménylik, rendőrség lázas tevékenységet fejt ki, beszentelés holnap, temetés Zavarón.

Hivatalos árfolyamok a budapesti ár és érték-tözsden.

Budapest, 1883. Márczius 30-án.

	Pénzheli árf.
1 Magyar aranyjárdék 6%	120 50
2 Magyar aranyjárdék 4%	89 75
3 Magyar papírajárdék 5%	87 70
4 Magyar vasuti kölcsön	136 30
5 Magyar földtehermentesítési kötvény .	99 —
6 Temes-bánáti „ „	98 25
7 Erdélyi „ „	98 50
8 Magyar szőlődezsma váltásági	97 75
9 Magy. nyeremény sorsjegykölcsön	116 25
10 Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110 50
11 Osztrák járadék papírban	78 50
12 „ „ ezűben	78 80
13 „ „ aranyban	99 20
14 Osztrák-magyar bankrészvény	831 —
15 Magy. nyeremény sorsjegykölcsön	326 —
16 Osztrák hitelbank részvény	326 50
17 Cs. és kir. arany	5 61
18 20 frankos arany (Napoleon'd'or)	9 48
19 Német birodalmi marka	58 45

Laptulajdonos: Fekete Mihály.

Felelős szerkesztő: Bodó István.

A legjobb sört

u. m.

Müncheni Salvator Pilseni a polgári sörfőzdéből és Schwechati Márcz

kapható 382

Litke János

pécsi szállósgazdák egyesületi főügynökségnél
Pécsset, Ferenccziak-utca 11. sz.

A

pécsi hidegviz-gyógyintézet

nyári idénye április 1-én veszi kezdetét.

Felvétel és orvosi rendelés Ország-ut 15. sz. a. 11—3-ig.

Levelekre szívesen válaszoltatik.

Dr. Loewy Lipót,
vez. orvos.

184

A közhivatali pályáról történt visszalépésem következtében elméleti és gyakorlati ismereteimet jövőben mint ügyvéd a közönség rendelkezésére óhajtván bocsátani. — midőn ennek folytán köztudomásra hozom, hogy József-utca 35. sz. alatt

ügyvédi irodát

nyitottam: ezt annak értesítéssel teszem, hogy működésem főleg a bünyügyi magánvádlásra és védelemre s jogi tanácsok adására fog kiterjedni, miért is ezen irányban szolgáltatásokat a nagyérdemű közönségnek szívesen följánlom.

Dr. Illés Károly
ügyvéd, nyug. kir. ügyész.

186

E rovatban minden szó beiktatása 1 krba kerül, hirdetések után, melyek a hirdető-félnek külön lakcíkjával is elvannak látva, még 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetésre felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra is pontosan válaszolunk, ha a válasza szükséges póstabélyeg beküldetik.

Tanoncz felvétetik egy helybeli fűszer- és vaskereskedésben.

Egy üveges hintó (Kölber-féle gyártmány) jó karban, leereszthető ernyővel, jutányos áron eladó. 142

Egy hold kitünő szántóföld a pécsi határban, málomi ut mellett, eladó. 135

Siklósi határban egy hold szántóföld (első osztályu) kedvező feltételek mellett eladó. 162

Somogy megyében Darány vasúti állomáshoz egy órányira, 282 holdas birtok eladó, öt évi részletekben is fizethető. Bővebbet a kiadóhivatalnál. 159

Szántóföld 8 hold egy tagban a pécsi határban, a szigeti országút alatt, a barcsi vasut mentén, eladó. 161

Szép fekvésű szőlő helyes kis préházal, közelében kuttal, a csurgói hegyen, igen kedvező feltételek mellett eladó. 160

1 forint 25 kr. o. é.
Ára kicsinyben egy üvegnek
Raktárak: Spitzer István Gyógyszerésznél Pécsen, Tóth Miksa Gyógyszerésznél Budapesten és minden nagyobb vidéki Egységvárosban. Prof. János Gyógyszerész úrnál Kőszegföldön.
Főraktár
Dr. Schulhof Adolf úrnál
 Pécsen.
 Több mint 800 elsőmértéki bizonyítványok orvosi tekintélyekkel ellátottak

Hatása:
 1. Sopánna-szájszész a száji- és orr-üregnek (odras vagy mufogazok, tohanybas vagy bámi más obhdal erébe) minden házát nyomtatnani elávoitlja.
 2. Erősíti a peripihit fogynat és az ingó fogakat, az többitáknak visszatárlja természetesen fehér sziniket, megáztatja a fogók ki pódéséit, vedti a fogak zománcczát és ov a fogfájás ellen.
 3. A száji- és orrnyeg mindennemű sulyos (skorionthús) bantalmát gyógyítja, hánit és phtostia a foghnat és edzi a nyakharlyát.
 4. A már lezég fogfájást elávoitlja, ha a fájó fog hess párt csepp- viz z el nem eletegytelt szájszészszel megndvesztetik.
 5. Diphtheritis és más torokhajtóknál igen sikeres gárgalyázó szer.
 Ára kicsinyben egy üvegnek

„Kelletlen szájszag és fogfájás ellen!”
Erdem-éremmel kitüntetett
SCHULHOF KÁROLY ROBERT,
 Munkacséri lakos által felajánlt

osztrák császári királyi szabadalmazott és nyert
SZOPIANA-SZÁJSZESZ
 magyar kir. szabadalmazott és nyert

Alulírott tisztelettel hívja fel a t. cz. közönség figyelmét a legjelesebb és legújabb **hangszerekkel** bőven felszerelt **zongora- és harmonium-raktárára.**
 Alulírott raktár-tulajdonosnál a legkülönbözőbb igények kielégítést találhatnak, — akár vétel útján, — akár havi bérletet illetőleg, sőt eladási esetben — csere útján használt zongorákat is átvesz.
E raktárból való hangszerek jóságáért kezességet biztosít
Schaurek József
 Pécsen, O-posta-utca 32. sz.

Kitüntetett Bécs, Triest 1882, Kecskemét, Fehérvár, Wels.
Egger-féle dijjntalmazott különlegességek.
 Az Egger-féle mellpastilla, általánosan ismert és kitüntetett szer **köhöges, rekedtség és elnyálkásodás** ellen, elanynyira, hogy számos bel-és külföldi szaktudós e nemben a legjobbnak ismerte el. A 25 és 50 kraj czáros eredeti dobozok Magyarország minden nagyobb gyógyszerárában kaphatók.
Gyomorbaj ellen Egger-féle Sodapastillák mindenféle **gyomorbajok, emésztéshány, gyomorhév, beltunyóság, görvély, halványaság, ismétlődő főfájás** ellen. Ezen pastillák, melyek egy ezen czéla készült és szabadalmazott gépen készülnek, könnyen olvadnak, kellemes ízűek és elősegítik a könnyű lélegzést. — Egy eredeti doboz utasítással 30 kr.
Egger zuzmohövény czukorkái (lichenis carragen) a legfinomabb anyagból készült, hatásuk nedvesítő inger csillapító szer. Igen kellemes gyümölcsízűek, különösen övják a légzési szerveket a száradástól. Szónokok, bírók, színészek, tanítók, különösen mindazok, kik hivataluknál fogva sokat beszélnek, el ne mulasszák ezen kitünő czukrokat használni. Daczára jóságuk könnyen beszerezhető, 1 doboz 15 kr.
Egger val. mandula formájú maláta bonbon Csomagolva, valódi amerikai hártya-papirzacskókban. Bistos óvszer köhögés, rekedtség és gége kiszáritás ellen. Igen tiszta maláta-kivonatokból és czukorból vannak készítve és nem képeznek semmiféle gyomorsavot. Egy eredeti zacskó 10 kr.
 Ezen különlegességek városunkban eredeti árban kaphatók: Kunz Ferd. gyógyszerész úrnál, Kovács M. gyógyszerész úrnál, Sipőcz István gyógyszerész úrnál és az Irgalmasrend gyógyszerárában. 86

FIGYELMEZTETÉS!
 Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s többoldalug kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak léven az utóbbi idöben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra kék nyomathat saját hazam külső alakját veszem föl, bejezegtetvén az egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.
Sósborszesz
 gyors enyhítést eszközöl:
 cüzöl szaggatás, tagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengesség, benulások stb. stb. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a menyében a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a zsesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is, a hajidegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.
Ára egy nagy üveggel 80 kr.
egy kisebb üveggel 40 kr.
 Használati utasítás magyar v. német nyelven bizományosaim névsorával ellátva, minden üveghez ingyen mellékeltek.
BRÁZAY KÁLMÁN,
 Budapesten, IV. ker. Múzeumkörút 23. szám.
 Védjegy 419. és 420. szám.

Kapható Pécsen: Muldini Lukács, Neumann M., Trebischer Jozsefa, Grünwald R., Nick K., Blauhorn I., Simon J., Obetko Zs., Kovácsics K., Kill J., Eiser J., Ottinger G., Reeh Vilmos, Tigelmann A., Klingenberg Jak., Spitzer Sándor, Böhm Nándor, Böhm C. F., Frankfurter A. Cserei A. uraknál.

Végkiárulás!
 A fennállott **Cserta Ignác-féle** boltban **Király-utca 5. sz.**
fűszer-, gyarmat-, anyag- és festék-árak
 továbbá mindennemű **email vas- és pléh-edények** úgy mindenféle **kerti-magok** **leszállított áron** elárusítatnak.

Zár-számadás

a „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézeté“-vel szövetséges Maiss és vidéke mezőgazdasági előleg-egyletnek mint szövetkezetnek 1882. július hó 1-től 1882. december hó 31. való üzleti működéséről.

Forgalmi kimutatás.

Főkönyvi lap-szám	T á r g y	Tartozik		Követel		Tartozik		Követel	
						Egyenleg		Egyenleg	
19	Pénztár számla	74026	95	73732	67	294	28	—	—
22	Üzletrészesek	20550	—	8834	68	11715	92	—	—
3	Alaptőke	250	—	20300	—	—	—	20050	—
18	Váltótárca	104120	—	98560	—	5560	—	—	—
16	Központi intézet folyó	64834	53	64821	—	13	53	—	—
20	Tagsági díj	—	—	132	—	—	—	132	—
7	Betétek	995	—	2953	50	—	—	1958	50
17	Költség	1477	96	521	24	956	72	—	—
20	Kamat és jutalék	950	09	1571	66	—	—	621	57
21	Kötelezvény	4726	—	525	—	4201	—	—	—
11	Betétek utáni folyó kamatok	20	62	—	—	20	62	—	—
		271951	15	271951	15	22762	07	22762	07

Mérleg-számla.

Nyereség- és veszteség-számla.

VAGYON.

TEHER. TARTOZIK.

KÖVETEL.

Pénztár egyenleg	294	28	Jegyzett üzletrész	20050	—	Üzleti költségek	292	02	1882. évben bevett kamat.	525	97
Váltótárca	5560	—	Betétek számlája	2004	65	Betétek után kifizet. kamat	66	77	Befizetett tagsági díjak	132	—
Kötelezvény	4201	—	Átmeneti kamat	95	60	Nyomatványokb. 10% leírás	16	53			
Hátralékos üzletrészesek	11715	92	Nyereség	273	05	Felszerelésekből 10% leírás	9	60			
Központi intézet folyó számla egyenlege	13	53				Nyereség	273	05			
Adósok számlája	383	40					657	97			657
Nyomatvány-számla 10% leírás után	148	77									
Felszerelések számlája 10% leírás után	86	40									
Kisbirtokosok országos Földhitelintézeténél tett alapítvány első részlete	20	—									
	22423	30		22423	30						

Maiss, 1882. december 31.

Ezen zárszámadás a fő- és mellék-könyvekkel a felügyelő-bizottság által összehasonlítottván, az mindenben megegyezőnek találtatott.

Maiss, 1883. márczius 18.

Linder György,
üzletvezető.

Müller János,
igazg. elnök.

Ljubovics Mladen,
Hahn János,
igazgatósági tagok.

Hahner Tamás,
pénztárnok.

Frey János,
felügyelő-bizotts. jegyző.

Volk György,
felügy. biz. elnök.
Barbirovics Tjivó,
felügy. biz. tag.

Koporsó-diszítések

dombor nyomásban [fémutánczat]

a legerősebb kártya, ugy arany- és ezüst-papírpól legszebb kiállításban.

Nagy árleengedés.

Saját gyártmány.

JOHN és TÁRSA

Bécs, Margarethenstrasse Nr. 49.

180

Birtok eladás

Méltóságos Beke János ur nagykozári, 150 hold föld, rét és gazdasági épületekből álló birtoka, szabadkézből eladó. Feltételek megtudhatók Szieberth Nándor ügyvédnél, János-utca 13. sz. alatt.

177

Tíz éves valódi francia cognac
3.50, 1.80.
Cuba rum palackja 1.80, 90, 45. kr.
Legfinomabb jamaika rum
1.60, 80., 40., kr.
Angol rum literes üvegben 1 frt.
Legfinomabb theák, császár keverék,
mandarin, pecco, chouchon kilója
4—12 frt.
Kiváló finomságú thea sütemények
kilója 2 frt 40
Valódi francia pezsgők: Delbeck, Röderer, Cli-
quot, Juibert cégtől.
Magyar pezsgők „Kincsem“ frt. 2.25.
” ” ” frt. 1.50.
” ” ” frt. 1.20.

Bécsi asztali és pecsénye borok
zenedictiner 5., 3., és 1 frt 50 kros üvegekben.
Finom liqueurök nagy választékban, ugyszinté
magyar, angol és francia mustárok, valamint
Pavars gomba. champion, maicidouen és sardi-
nák különféle nagyságban és minőségben kap-
hatók

EIZER JÁNOS kereskedésében.

Pécsett Széchenyi-tér Oertzen-ház.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek.

34